

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615010017
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5615010017.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 13. júna 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal odvolanie obžalovaného G. Z. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/7/2015 z 21.1.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/7/2015 z 21.1.2019 vo výroku o náhrade škody.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému G. Z., nar. XX.X.XXXX v M. G., trvale bytom N. M. č. XXX, L., okres M. G.,

podľa § 287 ods. 1 Tr. por. u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenému Ing. F. T., nar. XX.X.XXXX v M. G., trvale bytom R. č. XX, škodu vo výške 1 236,- eura (tisícdeväťdesiatšesť). Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného Ing. F. T., nar. XX.X.XXXX v M. G., trvale bytom R. č. XX, so zvyškom jeho nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní G. Z. a L. T. uznaní za vinných, obžalovaný Z. z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., obžalovaná T. z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku.

Za to bol obžalovanému Z. podľa § 156 ods. 3, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon úhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 2 roky.

Obžalovanej L. T. okresný súd podľa § 364 ods. 1, § 36 písm. j), § 38 ods. 3, § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výmere 300,- eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd obžalovanému Z. uložil povinnosť nahradiť poškodenému Ing. F. T. škodu vo výške 1895,20 eura a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie iba obžalovaný Z., a to voči všetkým jeho výrokom. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že sa nedopustil konania, ktoré sa mu kládlo za vinu. Podľa napadnutého rozsudku mal poškodeného fyzicky napadnúť pri vstupe do sály kultúrneho domu. Vykonaným dokazovaním táto skutočnosť preukázaná nebola. Obžalovaný priznal, že poškodenému dal dve facky, ale až v sále kultúrneho domu. Tieto skutočnosti podľa obžalovaného vyplývali aj z výpovedí svedkov, ktorí ho podľa napadnutého rozsudku usvedčovali zo spáchania trestného činu. Svedkyňa T. vypovedala, že obžalovaní poškodeného odťahli do sály. Svedok D. vypovedal, že videl nejakého mladíka udierať niekoho pod pódium. Svedok G. videl, ako poškodeného ťahá zo šenku do sály. Svedkyňa D. vypovedala, že poškodený sa dostal do sály nejakým zázrakom, kde ho mal napadnúť. Obžalovaný poukázal na to, že ani jeden z týchto svedkov nevypovedal, že by sa mal konania dopustiť pri vstupe do sály kultúrneho domu. Podľa týchto svedkov ku skutku malo dôjsť až v sále kultúrneho domu. Svedkovia si vo výpovediach odporovali v tom, ako sa mali dostať do sály s poškodeným. Podľa T. poškodeného ležiaceho na zemi v bezvedomí spolu s obžalovanou T. vtiahli do sály. Podľa D. ho pri vedomí, v stoji do sály tlačili a podľa G. ho pri vedomí a v stoji do sály ťahali. Podľa napadnutého rozsudku mal poškodeného spolu s obžalovanou T. kopať do dolnej časti tela. Takéto jeho konanie nebolo bez pochybností preukázané. Vo výpovediach sa na tom nezhodli ani svedkovia obžaloby. Svedok D. vypovedal, že poškodeného udieral do tváre a hrudníka. Nad poškodeným mal stáť obkročmo. V takejto pozícii nemohol poškodeného kopať. Ďalší svedkovia T., G. a D. vypovedali, že poškodeného kopali do nôh. Takéhoto konania sa však dopustiť nemohol, pretože podľa D. stál nad poškodeným obkročmo na kolenách. D. bol bezprostredným svedkom celej udalosti. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že poškodený upadol do bezvedomia. O upadnutí do bezvedomia vypovedali iba svedkovia D. a T.. Ďalší svedkovia obžaloby bezvedomie nepotvrdili. Svedok G. vypovedal, že ho videl spolu s T. biť poškodeného. Poškodený nevládal vstať a hovoril, že ho bolí noha. Poškodený nemohol byť v bezvedomí, keď sa pokúšal vstať a rozprával. Svedkyňa D. vypovedala, že poškodený sa snažil postaviť. Kvôli zranenej nohe sa mu to nepodarilo. Bezvedomie poškodeného vyvracajú aj výpovede o tom, ako sa mal dostať do sály. Výlučne svedkyňa T. vypovedala o bezvedomí poškodeného. Podľa ostatných svedkov sa do sály dostal v stoji. Výpovede svedkov vypovedajúcich v jeho neprospech boli nehodnoverné. Svedok D. nemohol potvrdiť, že udrel poškodeného odzadu do hlavy, pretože ho videl udierať poškodeného do tváre stojac obkročmo nad ním. Svedkyňa T. vypovedala, že udrel poškodeného odzadu do hlavy. Na rozdiel od svedka D. uviedla, že spolu s T. ťahali poškodeného v bezvedomí do sály. Okresný súd k týmto rozporom len uviedol, že nešlo o rozpory, ktoré by sa nepodarilo odstrániť ďalším dokazovaním alebo o rozpory v podstatných okolnostiach, pre ktoré by mal súd výpovede týchto svedkov vyhodnotiť ako nepresvedčivé a nehodnoverné. Prvostupňový súd ďalej uviedol, že tvrdenia poškodeného a svedkov o mechanizme vzniku zranení boli potvrdené lekárskymi správami a znaleckým skúmaním. Obžalovaný v podanom odvolaní namietal, že bezvedomie poškodeného je súčasťou skutkovej vety rozsudku. Je preto podstatnou okolnosťou. Od toho, či bol vôbec v bezvedomí, sa odvíjal jeho údajný úder pästou zozadu do hlavy poškodeného, ktorí mali niektorí svedkovia vidieť. Išlo teda o otázky, ktoré mali podstatný vplyv na posúdenie hodnovernosti svedkov. Svedkovia však vypovedali rozdielne, akým spôsobom sa poškodený dostal do sály kultúrneho domu. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal aj na rozpory medzi výpoveďami svedkov, ktorí vypovedali v jeho prospech. Ak rozpory medzi výpoveďami v jeho prospech vypovedajúcich svedkov viedli okresný súd k záveru o ich nehodnovernosti, mali rozpory diskvalifikovať aj svedkov vypovedajúcich v jeho neprospech. Lekárske správy a znalecké skúmanie výpovede svedkov v jeho neprospech nepotvrzovali. Potvrzovali iba mechanizmus vzniku zranení. Obžalovaný poukázal na výpoveď svedkyne T., ktorá vypovedala, že poškodeného mali kopať do hlavy. Zodpovedajúce zranenia takýmto spôsobu fyzického napadnutia sa však v lekárskych správach, ani v znaleckom posudku neuvádzali. Zranenia nezodpovedali údajom svedka D., ktorý vypovedal, že udieral poškodeného do tváre a do hrudníka. Svedok G., ktorého výpoveď podľa napadnutého rozsudku možno pokladať za najhodnovernejšiu, má k rodine poškodeného nadštandardné vzťahy. Obžalovaný v ďalšej časti odvolania uviedol, že vykonaným dokazovaním nebolo bez pochybností preukázané zranenie vonkajšieho členka pravej nohy poškodeného. Výpovede svedkov vrátane lekárov, ktorí poškodeného ošetrovali i viaceré listinné dôkazy spochybňovali existenciu takéhoto zranenia bezprostredne po zábave z 20. na 21. apríla 2014. Znalecký posudok neobjasnil, pre aké zranenia bol poškodený ošetrený bezprostredne po zábave. Z prvotného ošetrenia vyplynulo, že zdravotný stav poškodeného zodpovedal inému zraneniu, ako roztrhnutiu šľachového aparátu členka pravej nohy. Svedok MUDr. I. potvrdil, že pri vyšetrení bol zrejmy opuch vnútorného členka pravej nohy. Opuch alebo iné znaky zranenia vonkajšieho členka prítomné neboli. Šľachový aparát členka bol oslabený a hybnosť bola obmedzená viac na vnútornej strane členka. Poškodenému teda svojim konaním nespôsobil roztrhnutie šľachového aparátu

vonkajšieho členka pravej nohy. Okresný súd tieto skutočnosti vysvetlil len tým, že na diagnostiku tohto zranenia bolo nevyhnutné vyšetrenie magnetickou rezonanciou. Diagnostika zranenia pri prvotnom vyšetrení nebola presná. Ak by však poškodený skutočne utrpel zranenie vonkajšieho členka pravej nohy pred prvotným ošetrením, tak by boli prítomné aspoň nejaké jeho znaky. Zranenie bolo diagnostikované magnetickou rezonanciou až 3 mesiace od incidentu. Svedok MUDr. E. zistil rozpory v identifikácii väzu, ku ktorého poškodeniu malo dôjsť. V správe z roku 2014 bol označený ako poškodený iný väz ako v správe z roku 2017. To spochybňovalo hodnovernosť diagnózy z vyšetrenia magnetickou rezonanciou z júla 2014. V ďalšej časti podaného odvolania uviedol, že ťažší následok spôsobený poškodenému nezavinil. Okresný súd považoval za preukázané, že poškodenému spôsobil ťažší následok nedbanlivostným konaním, pretože bolo od neho možné rozumne požadovať vedomosť o tom, že poškodený po údere môže stratiť vedomie, alebo kontrolu nad svojim pohybom a v dôsledku toho utrpieť aj zranenia iných častí tela. Obžalovaný považoval právne posúdenie jeho konania za nesprávne. Podľa jeho názoru nebolo možné od neho rozumne požadovať, aby predvídal nekontrolovaný pád, či dokonca bezvedomie pri akomkoľvek útoku na hlavu poškodeného. Poškodenému dal iba jednu alebo dve facky. Pri takomto konaní nebolo možné rozumne predpokladať, že poškodený nekontrolovateľne spadne. Ak by aj pripustil záver, že mohol predpokladať pád poškodeného po facke alebo údere do hlavy na zem, nemohol predvídať vznik takej ujmy, akú utrpel poškodený. Znalec síce vypovedal, že zranenia členka bývajú pri nekontrolovaných pádoch bežné, ale on nie je osobou s teoretickými vedomosťami a praktickými skúsenosťami, na základe ktorých by bolo možné ho od neho očakávať, že mohol následok predvídať. Pri nekontrolovanom páde bežná fyzická osoba rozumne predpokladá iba zranenia spôsobené dopadom tela na podlahu. Predovšetkým rozbitú hlavu, alebo pomliaždeniny rôznych častí tela. Zranenie, ktoré vzniklo poškodenému nebolo spôsobené dopadom. Podľa znalca mohlo byť spôsobené podvrtnutím. Podľa obžalovaného bežná fyzická osoba nemôže takéto zranenie rozumne predpokladať. Zranenie, ktoré poškodený utrpel, nebolo z jeho pohľadu predvídateľným následkom. Jeho zavinenie ani forme nevedomej nedbanlivosti nebolo preukázané. Z týchto dôvodov nebola naplnená subjektívna stránka prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. Navrhol, aby nadriadený súd napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 285 písm. a) Tr. por. ho spod obžaloby oslobodil alebo, aby ho uznal za vinného iba zo spáchania prečinov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Poškodený Ing. T. v písomnom vyjadrení navrhol, aby nadriadený súd odvolanie obžalovaného Z. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný Z. podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou a je sčasti dôvodné, a to voči výroku o náhrade škody, ale z iných dôvodov, ako obžalovaný uviedol.

Prvostupňový súd po zrušení jeho predchádzajúceho rozsudku postupoval v ďalšom konaní v zmysle intencií uznesenia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/32/2018 z 23.8.2018. Na hlavnom pojednávaní konanom 21.1.2019 vypočul znalca MUDr. Tibora Letka z odboru zdravotníctvo a farmácia, ktorý upresnil a špecifikoval mechanizmus vzniku roztrhnutia šľachového aparátu vonkajšej strany pravého členka poškodeného.

Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že okresný súd v konaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, pri zachovaní možnosti uplatnenia jeho práv na obhajobu a náležite zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti, a prečo vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, prečo nevykonal aj ďalšie dôkazy a presvedčivo i výstižne vysvetlil, ako dospel na ich základe k záveru o vine obžalovaného. Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o vinu obžalovaného, je podrobné a zrozumiteľné, krajský súd v zásade na toto odôvodnenie odkazuje.

Aj podľa názoru nadriadeného súdu výsledky dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a utvárajú ucelenú reťaz priamych i nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochyb možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. V dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolaciemu súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd udáva, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil vykonané dôkazy postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vykonané dôkazy v plnom rozsahu usvedčovali obžalovaného Z. zo spáchania trestnej činnosti tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Obžalovaný bol zo žalovaných trestných činov usvedčovaný najmä výpoveďou poškodeného Ing. F. T., svedkov G. T., rod. R., G. D., G. D., K. G., H. I., znaleckým posudkom a výpoveďou znalca MUDr. Tibora Letka z odboru zdravotníctvo a farmácia a ďalšími listinnými dôkazmi.

Vykonaným dokazovaním bolo aj podľa názoru krajského súdu preukázané, že k prvotnému fyzickému napadnutiu poškodeného Ing. T. došlo pri vstupe do sály kultúrneho domu. Obžalovaná T. obliala vínom z fľaše poškodeného sediaceho pri stole nachádzajúcom sa pri vstupe do sály kultúrneho domu. Potom mu dala facku, pričom mu nechtami zatrhla do kože ľavého líca a spôsobila krvácanie. Fľašou mávala ponad jeho hlavu. Poškodený T. nadobudol dojem, že ho chce fľašou udrieť do hlavy. Fľašu sa jej snažil zobrať z ruky. Obžalovaný Z. vtedy pribehol a pri vstupe do sály kultúrneho domu udrel odzadu do hlavy poškodeného, následkom čoho poškodený upadol do bezvedomia a spadol na podlahu. Obžalovaný ho odtiahol do sály, pričom ho s obžalovanou T. na zemi kopali do dolnej časti tela, čím obžalovaný Z. poškodenému spôsobil otras mozgu ľahkého stupňa, roztrhnutie šľachového aparátu vonkajšieho členka pravej nohy a pomliaždenie mäkkých častí pravého stehna s obmedzením obvyklého spôsobu života 8 týždňov.

S odvolacími námietkami obžalovaného voči skutkovým zisteniam a záverom okresného súdu sa odvolací súd nestotožnil. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, z akých dôvodov obrane obžalovaného neuveril. Krajský súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku v tejto časti v plnom rozsahu stotožnil. V týchto súvislostiach odvolací súd len podotýka, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa súd stotožnil s jej hodnotením dôkazov a aby bolo rozhodnuté s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou uvedený spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom zákonov a iných všeobecne záväzných predpisov.

Výpovede poškodeného a v jeho prospech vypovedajúcich svedkoch boli aj podľa názoru nadriadeného súdu v podstatných okolnostiach zhodné so závermi znaleckého skúmania.

Podľa záverov znalca MUDr. Letka z odboru zdravotníctvo a farmácia poškodený utrpel odreninu na ľavej strane tváre a krku. Zranenia vznikli zaškrabnutím ostrejším predmetom (prsteňom, nechtom). V úplnom súlade s týmto záverom znaleckého skúmania boli výpovede poškodeného a svedkov T., D. a I.. Poškodený Ing. T. vypovedal, že opitá obžalovaná T. mu dala vo vestibule kultúrneho domu facku na ľavé líce, pričom mu nechtami zatrhla do kože a začala mu tiecť krv. Svedkyňa T., D. zhodne vypovedali, že vo vestibule obžalovaná T. strelila poškodenému facku na ľavé líce, zaškrabla ho nechtami. Z líca mu začala tiecť krv. Svedok I. vypovedal, že obžalovaná T. dala poškodenému facku pred vchodom do sály kultúrneho domu.

Poškodený podľa znaleckého skúmania utrpel aj otras mozgu ľahkého stupňa a roztrhnutie šľachového aparátu vonkajšieho členka pravej nohy. Otras mozgu vznikol úderom do hlavy alebo záhlavia poškodeného, pričom sa dostal do stavu bezvedomia a s vysokou pravdepodobnosťou následným nekoordinovaným pádom poškodeného na zem došlo k roztrhnutiu šľachového aparátu (rotovanie nohy dovnútra a predkolenia dovonka). Znalec vylúčil, že by k roztrhnutiu šľachového aparátu mohlo dôjsť kopnutím. Vznik zranenia skočením na nohu poškodeného bol tiež málo pravdepodobný, lebo pri vzniku zranenia takýmto spôsobom by museli byť zachované určité špecifické mechanizmy. V súlade so závermi znaleckého skúmania boli výpovede poškodeného, svedkov T., D. a I.. Poškodený Ing. T. vypovedal, že keď mu obžalovaná T. dala facku, niekto ho zozadu udrel do hlavy. Bol v bezvedomí. Prebral sa ležiac na chrbte v sále kultúrneho domu. Svedkyňa T. vypovedala, že obžalovaná

T. dala poškodenému facku. Vtedy pribehol obžalovaný a udrel poškodeného päšťou odzadu do hlavy. Poškodený spadol a ležal bez pohybu. Svedkyňa D. vypovedala, že keď obžalovaná T. dala poškodenému facku, pribehol obžalovaný Z. a napadol poškodeného. Z konania obžalovaného mala dojem, že išiel brániť obžalovanú T.. Z výpovedí poškodeného, svedkov T., D. a G. vyplývalo, že keď sa chcel poškodený postaviť, bolela ho noha v oblasti členka. Svedok I. videl z kultúrneho domu odchádzať krivajúceho poškodeného podporovaného dvomi dievčatami.

Podľa záverov znaleckého skúmania znalca MUDr. Letka z odboru zdravotníctvo a farmácia poškodený utrpel aj pomliaždenie mäkkých častí pravého stehna. V súlade so závermi znaleckého skúmania boli výpovede svedkov T., D., D., G. a I.. Svedkovia zhodne vypovedali, že obžalovaný Z. i obžalovaná T. kopali ležiaceho poškodeného do nôh.

Obranu obžalovaného okresný súd vyhodnotil ako nepravdivú. Napadnutý rozsudok v tejto časti náležite a erudovane odôvodnil. Odvolací súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku aj v tejto časti stotožnil a preto naň v celom rozsahu odkazuje. K úvahám okresného súdu nadriadený súd len dodáva, že obžalovaný Z. vypovedal rozdielne v priebehu trestného konania, keď najskôr uviedol, že poškodenému dal len jednu facku, neskôr priznal dva údery do krku a tváre s tým, že po druhej facke poškodený spadol na zem. Obžalovaná T. naproti tomu nevypovedala, že by Z. dal poškodenému facku. Svedkyňa I. uviedla, že obžalovaný Z. len odtiahol poškodeného, ktorý ležal na zemi na obžalovanej T., držiac ju v zovretí. O fackách nevypovedala. Svedkyňa G. T. vypovedala, že T. medzi sálou a vestibulom spadol na obžalovanú T., ktorú zdvihla zo zeme. Obžalovaného Z. tam nevidela. Výpovede obžalovaných a vyššie uvedených svedkov boli navzájom rozporné. Ani jeden zo svedkov vypovedajúcich v prospech obžalovaných nevypovedal, že by obžalovaný Z. dal poškodenému dve facky, pričom po druhej by spadol na zem. Výpovede obžalovaných a svedkov boli okrem toho v protiklade s výsledkami znaleckého skúmania o zraneniach poškodeného a mechanizme ich vzniku. Aj s poukazom na tieto skutočnosti krajský súd, obdobne ako prvostupňový súd, dospel k záveru, že obrana obžalovaného je nevhodná a nepravdivá.

Nadriadený súd k odvolacím námietkam obžalovaného len udáva, že tvrdenia obžalovaného o odohratí sa celého incidentu v sále kultúrneho domu, keď poškodený mal ležať na zemi na obžalovanej T. bola vyvrátená výpoveďami poškodeného, svedkov a zhodnými závermi znaleckého posudku o mechanizme vzniku i povahe zranení poškodeného. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkami obžalovaného, že podľa výpovedí svedkov T., D., D. a G. malo dôjsť ku skutku až v sále kultúrneho domu. Svedkyne T. a D. vypovedali, že k prvotnému fyzickému napadnutiu poškodeného došlo vo vestibule kultúrneho domu a svedkovia D. a G. nevideli celý priebeh skutkového deja. Námietky obžalovaného, že sa poškodený nedostal po údere odzadu do hlavy do bezvedomia boli vyvrátené závermi znaleckého skúmania z odboru zdravotníctvo a farmácia, výpoveďami poškodeného a svedkov. V týchto súvislostiach nadriadený súd len uvádza, že podľa zdravotnej dokumentácie z 21.4.2014 poškodený uvádzal úder do hlavy, pričom mu bol diagnostikovaný ľahký otras mozgu. Poškodený vypovedal, že po údere odzadu do hlavy bol v bezvedomí. Svedkovia T., D. a G. zhodne vypovedali, že poškodený sa po údere obžalovaného Z. a páde na zem nehýbal. Poškodený sám vypovedal, že sa prebral až ležiac na podlahe v sále kultúrneho domu. Rovnako nedôvodné boli odvolacie námietky obžalovaného, že k zraneniu poškodeného mohlo dôjsť na inom mieste a čase. Poškodený aj svedkovia zhodne vypovedali, že po údere obžalovaného Z. odzadu do hlavy poškodený spadol na zem a následne sa sťažoval na bolesť nohy. Tieto skutočnosti potvrdili svedkovia T., D., G. a I.. Poškodený bolestivosť členka uvádzal už pri prvotnom ošetrení na traumatologickej ambulancii v Liptovskom Mikuláši 21.4.2014 o 02.40 hod. Znalec MUDr. Letko sa podrobne vyjadril k výpoveďiam svedkov, a to ošetrojúcich lekárov MUDr. I., MUDr. E. a MUDr. L.. Vysvetlil, že prvotné vyšetrenie poškodeného bolo vykonané röntgenom, ktorým bola len vylúčená zlomenina členka. Röntgen však nezobrazoval mäkké časti končatiny. Samotné röntgenové vyšetrenie preto nemohlo odhaliť roztrhnutie šľachového aparátu. Len z tohto dôvodu roztrhnutie šľachového aparátu bolo zistené až s odstupom času magnetickou rezonanciou. Svedkovia MUDr. I., MUDr. E. i MUDr. L. v zhode s tým vypovedali, že roztrhnutie šľachového aparátu sa bez magnetickej rezonancie nedalo zistiť. Svedok MUDr. L. vypovedal, že aj v správe z magnetickej rezonancie z roku 2017 bolo konštatované, že v danej oblasti bol nehomogénny väz. Svedkovia T., D., a G. vypovedali, že poškodený sa dostal do sály kultúrneho domu použitím fyzickej sily oboch obžalovaných. Drobné rozpory v ich výpoveďiach, či ťahaním, tlačení, ležiac, alebo v stojí boli rozpormi nepodstatnými najmä z dôvodu, že svedkovia nevideli celý priebeh skutkového deja, ale iba jeho časti, k prvotnému útoku obžalovanej T. a Z. na poškodeného došlo bezprostredne pred vstupom do sály kultúrneho domu, v sále

bolo prítomné a bola osvetlená iba svetelnými efektmi. Svedok D. videl iba časť deja. Na miesto konfliktu prišiel až v jeho závere a obžalovaného odtiahol od poškodeného. Vypovedal, že obžalovaný kopal poškodeného a udieral ho. Ak určitý čas bol obžalovaný nad poškodením obkročmo, to nevylučuje, že ho nemohol v inej pozícii aj kopať. Okresný súd správne vyhodnotil určité rozpory v týchto výpovediach ako nespôsobilé ovplyvniť celkovú ich vierohodnosť.

Obžalovaní ani ich obhajcovia pred vyhlásením dokazovania za skončené 4.10.2017, ani 21.1.2019 nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne vysvetlil, prečo odmietol vykonať v priebehu konania ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Aj podľa názoru krajského súdu skutkový stav veci bol objasnený v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, pričom o skutkovom stave neboli dôvodné pochybnosti. Všetci svedkovia, ktorých navrhla vypočuť obžaloba po doručení výzvy na vykonanie dôkazov v písomnom podaní 12.2.2015 boli v priebehu konania na hlavnom pojednávaní vypočutí.

Okresný súd konanie obžalovaného G. Z. správne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. V prípade prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. úmysel páchatela síce smeruje k ublíženiu na zdraví podľa § 123 ods. 2 Tr. zák., avšak z nebanlivosti mu spôsobí ťažkú ujmu na zdraví. Okresný súd kvalifikáciu konania obžalovaného podrobne a erudovane odôvodnil, a preto krajský súd v podstate na odôvodnenie v tejto časti odkazuje. Obžalovaný poškodenému úderom odzadu do hlavy spôsobil ľahký otras mozgu a následným nekoordinovaným pádom poškodený utrpel najzávažnejšie zranenie, a to roztrhnutie šlachového aparátu vonkajšieho členka pravej nohy. Podľa záverov znaleckého posudku si toto najzávažnejšie zranenie vyžiadalo obmedzenie v obvyklom spôsobe života poškodeného 8 týždňov, ktoré znalec v rámci vypracovaného posudku podrobne popísal. S poukazom na uvedené zranenie, ktoré poškodený utrpel napĺňa definíciu ťažkej ujmy na zdraví, nakoľko podľa § 123 ods. 3 písm. i), ods. 4 Tr. zák. išlo o poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie a pracovnú neschopnosť v trvaní viac ako 42 kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného hospitalizáciou, sádrofixáciou, neskôr zinkoglejovou fixáciou pravého členka, obmedzenou hybnosťou, nevyhnutným používaním barlí a následnou rehabilitáciou. Obžalovaný sa konania dopustil verejne, teda pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami a v objekte kultúrneho domu, do ktorého mal prístup i zdržiaval sa širší okruh ľudí. Vzhľadom na povahu, spôsob a intenzitu útoku na poškodeného možno konštatovať, že úmysel obžalovaného smeroval k spôsobeniu ublíženia na zdraví poškodenému. Každý úder do oblasti hlavy, navyše zozadu a nečakane, môže poškodenému spôsobiť poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiada lekárske vyšetrenie, počas ktorého nie iba na krátky čas bude sťažený obvyklý spôsob života poškodeného (§ 123 ods. 2 Tr. zák.). Obžalovaný uderil poškodeného nečakane odzadu do oblasti hlavy takou intenzitou, že mu spôsobil ľahký otras mozgu, pričom poškodený následným nekoordinovaným pádom na zem utrpel roztrhnutie šlachového aparátu vonkajšieho členka pravej nohy. Obžalovaný vzhľadom na svoje osobné pomery a okolnosti si musel byť vedomý, že v dôsledku neočakávaného úderu zozadu do oblasti hlavy môže poškodený spadnúť na zem a môže mu tak spôsobiť vážne zranenia, nakoľko úder obžalovaného bol nečakaný, vedený smerom odzadu do hlavy poškodeného a na mieste, kde k útoku obžalovaného došlo bol stôl, stolička a tvrdá podlaha. Vychádzajúc z uvedeného aj krajský súd dospel k záveru, že v konaní obžalovaného vo vzťahu k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví treba vidieť nebanlivosť, lebo úderom odzadu do hlavy poškodeného si obžalovaný mohol uvedomiť možnú ujmu na zdraví poškodeného spôsobením vážneho zranenia v podobe poruchy zdravia trvajúcej dlhší čas. Medzi konaním obžalovaného a spôsobeným následkom bola príčinná súvislosť, pretože bez konania obžalovaného ako primárnej príčiny by ťažká ujma na zdraví poškodeného nenastala. Okresný súd najmä z obsahu doplnenej výpovede znalca z odboru zdravotníctva a farmácia správne ustálil, že ťažkú ujmu na zdraví poškodeného svojim konaním zavinil iba obžalovaný Z., pretože výlučne jeho konanie - úder odzadu do hlavy poškodeného bolo v priamej príčinnej súvislosti s týmto spôsobeným následkom. Spoluobžalovaná L. T. sa svojim konaním voči poškodenému na spôsobenom následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví nepodieľala.

Aj po preskúmaní napadnutého výroku o treste krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový súd pri ukladaní úhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému G. Z. postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona. V odôvodnení rozsudku podľa § 168 Tr. por. vyložil akými právnymi úvahami sa spravoval pri ukladaní trestu obžalovanému. Úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 2 roky, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu

2 roky považuje aj krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie, ako i represívnej stránky trestu. Uložený trest odňatia slobody podľa názoru krajského súdu v plnej miere odzrkadľuje závažnosť spáchaných prečinov, ako aj možnosť nápravy a pomerov obžalovaného s prihliadnutím najmä na to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdom potrestaný. Súčasne dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou. Uložený trest odňatia slobody preto zodpovedá zásadám ukladania trestov uvedených najmä v § 34 Tr. zák.

Po preskúmaní výroku o náhrade škody sa krajský súd nestotožnil so záverom okresného súdu, ktorý obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému Ing. F. T. spôsobenú škodu vo výške 1895,20 eura a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. ho so zvýškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces. Podľa výroku o vine obžalovaný Z. svojim konaním spôsobil poškodenému len roztrhnutie šľachového aparátu vonkajšieho členka pravej nohy, otras mozgu ľahkého stupňa a pomliaždenie mäkkých častí pravého stehna. Podľa zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia za roztrhnutie vnútorného alebo vonkajšieho postranného väzu členkového kĺbu prináleží bolestné 40 bodov, za otras mozgu 20 bodov a za pomliaždenie stehna 15 bodov, teda spolu 75 bodov. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by poškodený utrpel aj vytknutie členka pod kosťou. Toto zranenie nie je uvedené ani v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Okresný súd preto nerozhodol správne, keď mu bolestné priznal aj za toto zranenie. Nadriadený súd z týchto dôvodov napadnutý výrok o náhrade škody zrušil a obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 1236,- Eur, pretože vyššie uvedené tri zranenia (bez vytknutia členka pod kosťou) predstavovali bolestné vo výške 75 bodov, pričom Opatrením Ministerstva zdravotníctva SR č. S03594 - OL - 2014 k zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia bola v roku 2014 ustanovená výška náhrady za bolesť - hodnota jedného bodu v sume 16,48 eura (75 bodov x 16,48 Eur = 1236,- Eur). Nadriadený súd postupom podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného so zvýškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces, pretože okresný súd náhradu vecnej škody, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia ani náhradu za stratu na zárobku poškodenému nepriznal a voči výroku o náhrade škody v neprospech obžalovaného nepodali odvolanie prokurátor ani poškodený. Nadriadený súd nemohol z týchto dôvodov rozhodovať o zmene rozsudku v neprospech obžalovaného (§ 322 ods. 3 Tr. por.).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému Z. uložil podľa § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosť nahradiť poškodenému Ing. T. škodu 1236,- Eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného so zvýškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.